

Sömnig under skriftstudierna

Lucy Stevenson Ewell
(Baserat på verkliga händelser)

Det här hände i Norge.

Elvira vaknade upp till pappas röst. "Dags att studera skrifterna", sa han.

Hon satte sig upp i sängen och gnuggade sina sömniga ögon. Det var fortfarande mörkt ute. Och det var kallt! Elvira ville inte lämna sin mysiga säng.

Mamma sa att de kunde lära känna Jesus bättre genom att läsa skrifterna. Men det var jobbigt att läsa skrifterna varje morgon!

Elvira gick sakta uppför trappan och satte sig bredvid sin storasyster Sigrid på soffan. Hon kramade om en kudde och kröp in i sin varma, mjuka filt. Hennes bröder var i rummet bredvid och började sin seminarieklass på nätet.

Pappas telefon ringde. Han svarade och familjemedlemmarna dök upp på skärmen. Moster Liv hade klätt på sig och var redo för jobbet. Deras kusin Dorthea hade fortfarande pyjamas på sig, precis som Elvira.

Elvira vinkade till dem via skärmen och gäspade. De studerade alltid skrifterna med moster Liv och Dorthea. De bodde i en annan del av Norge, fyra timmar bort. Det var lättare för dem alla att läsa skrifterna när de hade som mål att ringa varandra varje dag. Och Elvira älskade att träffa sin kusin!

Några minuter senare kom mamma med i samtalet också. "Hej, flickor!" sa hon. Hon var bortrest med jobbet den här veckan, men hon ringde ändå för att studera skrifterna med familjen.

De höll en bön. Sedan öppnade Elvira sina skrifter. De läste Mormons bok tillsammans. Alla turades om att läsa verser.

Elvira lyssnade medan de andra läste, men det var svårt att hålla sig vaken. Sigrid hade somnat om på soffan. Elvira petade på henne. Men sedan var det något i versen som fångade hennes uppmärksamhet.

"Och jag såg en ledstäng av järn, och den sträckte sig längs flodens strand och ledde till trädet bredvid vilket jag stod", läste Dorthea.*

"Jag känner igen den här berättelsen!" sa Elvira. "Det är Lehis dröm." Hon hade sett en video om skrifterna som handlade om den. Det fanns ett vackert träd med vit frukt, och det var människor som höll i ledstängen så att de kunde komma fram till trädet.

"Kommer du ihåg vad ledstängen är som?" frågade mamma.

"Skrifterna?"

"Just det!" sa pappa. "Nephi säger senare att ledstängen är som Guds ord. Hur tror ni att vi kan hålla fast vid ledstängen som människorna i Lehis dröm?"

"Vi håller i ledstängen nu!" Elvira höll upp sin Mormons bok. "Genom att studera skrifterna."

Mamma nickade. "När vi läser skrifterna kommer vi närmare Jesus Kristus. Precis som människorna kom närmare livets träd när de höll fast vid ledstängen."

Medan de fortsatte läsa föreställde sig Elvira att hon tog tag i ledstängen och gick mot det vackra trädet. Hon kände sig inte så sömnig längre.

Snart var det dags att sluta. Moster Liv och mamma behövde gå till jobbet. Och Elvira, Sigrid och Dorthea behövde göra sig i ordning för skolan.

"Hej då, allihop!" Elvira vinkade till sin familj på skärmen. "Älskar er!"

När Elvira sprang ner för trappan för att göra sig i ordning för skolan kände hon sig varm inuti. Och inte på grund av sin mjuka filt. Hon visste att den varma känslan var den Helige Anden som sa att Mormons bok var sann. Det var ett jättebra sätt att börja dagen på! ●

*1 Nephi 8:19

Trots att det var tidigt visste Elvira att det var värt besväret att läsa skrifterna.